

Fundamentals Concepts of Data Bases

اصول طراحی پایگاه داده ها

فصل ۹ : Normalization

مدرس : اسماعیل نورانی

<http://www.nurani.ir/> – Info@nurani.ir

۱

<http://www.nurani.ir/> – Info@nurani.ir

Further Normalization

نرمالترسازی رابطه (ابزار طراحی پایگاه رابطه ای ; آشنایی با تئوری و استگی)

ایده اصلی : رابطه هر چند نرمال ، ممکن است باز هم آنومالی هایی (Anomalies) داشته باشد .

یادآوری : رابطه نرمال رابطه ای است که مقادیر تمام صفات خاصه اش اتمیک باشند .

(*) عدم امکان انجام یک عمل

(*) بروز تبعات نامطلوب روی انجام یک عمل

(*) بروز افزونگی در سیستم در انجام یک عمل

۲

<http://www.nurani.ir/> – Info@nurani.ir

مثال : رابطه **SPC** مفروض است .

در درج : این رابطه در درج آنومالی دارد . درج کن این اطلاع را **<S7, C7>**

درج ناممکن است تا ندانیم چه قطعه ای تهیه کرده است زیرا کلید اصلی رابطه **SPC** (**S#** و **P#**) است و درج تاپل بدون **SPC** (**S#** **P#** **QTY** **CITY**) داشتن آنها ناممکن است .

S1	P1	۱۰۰	C2	در حذف :
S1	P2	۲۰۰	C2	حذف کن S3, P1, ۹۰ > . انجام شدنی است ،
S1	P3	۸۰	C2	اما اطلاع ناخواسته حذف می شود (اینکه S3 ساکن C1 است).
S2	P1	۷۰	C1	
S2	P2	۱۲۰	C1	
S3	P1	۹۰	C1	
S4	P1	۸۰	C3	
S4	P3	۹۰	C3	

نرمال بودن (نرمالیتی) درجات یا سطوح یا صور دارد .

(First Normal Form)

۱NF

۲NF

۳NF

CODD در آغاز سه صورت تعریف کرده است که به آنها صور کلاسیک کادی می گوییم

(Boyce/Codd Normal Form)

BCNF

۴NF

(Projection-Join Normal Form) (PJ/NP)

۵NF

(Domain-Key Normal Form) DKNF

صور دیگر

در برنگام سازی : شهر S1 را عوض کن .

UPDATE S

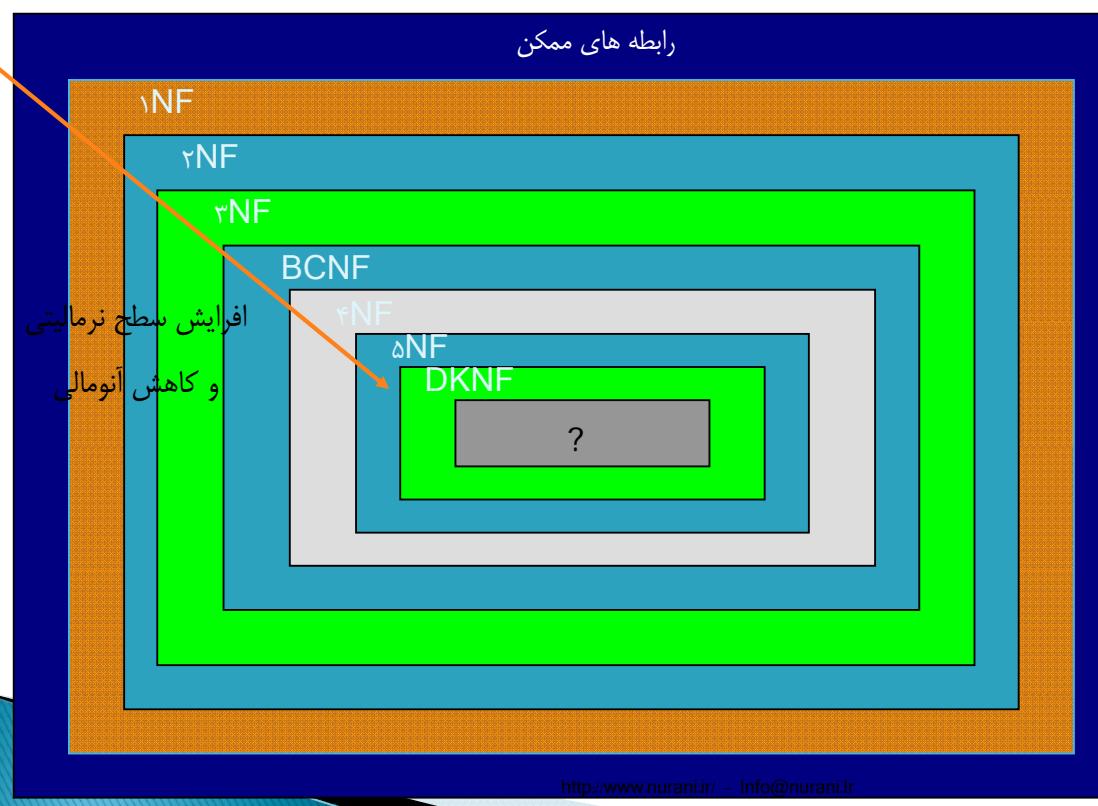
SET CITY = 'C1'

WHERE S# = 'S1' ;

عمل منطقاً تاپلی تبدیل به عمل منطقاً مجموعه‌ای و منجر به بروز فزونکاری در سیستم می‌شود. (چند سطر عوض می‌شود)

رابطه SPC آنومالی دارد . دلیل غیر تئوریک این آنومالی اینست که در رابطه SPC پدیده اختلاط اطلاعاتی وجود دارد. یعنی اطلاعات در مورد شی یا موجودیت محصول با اطلاعات در مورد تهیه کننده مخلوط شده است . شهرآز صفات خاصه تهیه کننده است و با صفات خاصه محصول ترکیب شده است ، همین اختلاط اطلاعاتی سبب بروز پدیده افزونگی هم شده است .
رابطه SPC خوش طرح (well design) نیست و خواهیم دید که این طراحی باید عوض شود .

نمودار صور مختلف نرمال بودن :

نکته: هرچه رابطه نرمالتر باشد آنومالی کمتر می شود.

شرح صور نرمالیتی:

ابتدا سطوح کلاسیک کادی را بررسی می کنیم و برای این منظور نیاز به دو مفهوم از تئوری وابستگی داریم:

(1) وابستگی تابعی - (FD) Functional Dependency

صفت خاصه Y به صفت خاصه X از رابطه R وابستگی تابعی دارد اگر به ازای هر مقدار از X در R فقط یک مقدار برای Y وجود داشته باشد.

$$R.X \longrightarrow R.Y$$

مثال: رابطه R مفروض است:

R	X	Y	Z
	X_1	Y_1	Z_1
	X_1	Y_1	Z_2
	X_2	Y_1	Z_2
	X_2	Y_1	Z_3
	X_1	Y_2	Z_3

آیا $X \rightarrow Y$ ؟ بله

آیا $Y \rightarrow X$ ؟ خیر

آیا $X \rightarrow Z$ ؟ خیر

مثال: رابطه S را در نظر می گیریم

$S(S\#, SNAME, STATUS, CITY)$ کلید کاندید است.

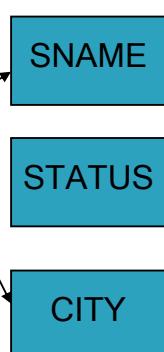
$S\# \rightarrow SNAME$

$S\# \rightarrow STATUS$

$S\# \rightarrow CITY$

جون $S\#$ کلید کاندید است این وابستگیها محرز است.

نمودار FD های رابطه S

نتیجه: تمام صفات خاصه یک رابطه در طول حیات آن با کلید کاندید آن FD دارند.

Semantic FD ها در (محیط عملیاتی) تفسیر دارند . در واقع بیانگر قواعد معنایی محیط عملیاتی هستند (قوانین ناظر بر محیط عملیاتی) .

$S\# \rightarrow CITY$

قاعده Semantic : هر تهیه کننده در یک شهر دفتر دارد .

$S\# \rightarrow STATUS$

قاعده Semantic : هر تهیه کننده یک مقدار وضعیت دارد .

مثال : در یک محیط آموزشی :

$PR\# \rightarrow CO\#$

۱ - یعنی یک استاد فقط یک درس را تدریس می کند .

۲ - یک درس توسط اساتید مختلف تدریس می شود .

$CO\# \not\rightarrow PR\#$

نکته : DBMS باید امکان بدهد تا مجموعه FD های محیط معرفی شوند ، بعنوان مجموعه قواعد Semantic

(Dependency Integrity Rules) .

عملا این قواعد در یک طراحی خوب از طریق مفهوم کلید اصلی و کلید کاندید به یک سیستم انتقال می یابد .

” مفهوم ” وابستگی تابعی کامل (FFD) (۲)

صفت خاصه Y از رابطه R به صفت خاصه مرکب X از R وابستگی تابعی کامل دارد

با نمایش $R.X \Rightarrow R.Y$ اگر و فقط اگر Y با X وابستگی تابعی داشته باشد اما با هیچ یک از اجزای تشکیل دهنده X وابستگی تابعی نداشته باشد .

مثال : در رابطه SP (S# , P# , QTY) کلید اصلی است .

S#

P#

QTY

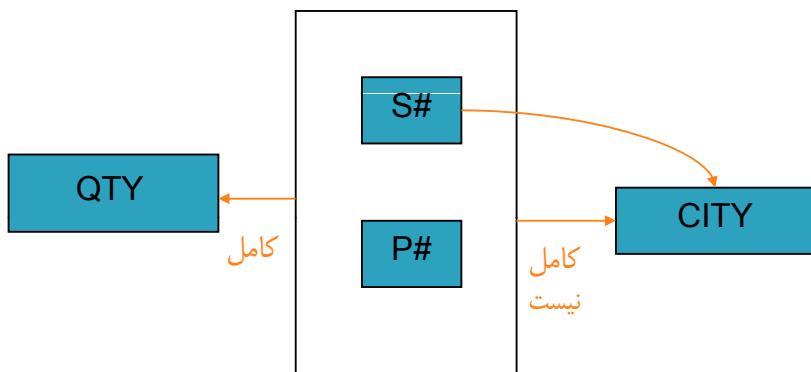
کامل

$(S\#, P\#) \rightarrow QTY$

$P\# \not\rightarrow QTY$

$S\# \not\rightarrow QTY$

SPC (S# , P# , QTY , CITY)

مشخص است که اگر سمت چپ FD کامل ، صفت خاصه ساده باشد همان FD معمولی است و کامل نبودن موضوعیت نخواهد داشت .

سطوح کلاسیک کادی :

1NF :

تعریف : رابطه ای 1NF است اگر تمام صفات خاصه اش اتومیک باشد این تعریف صرفاً رابطه نرمال 1NF است .

First (S#	P#	QTY	CITY	STATUS)	مثال :
S ₁	P ₁	100	C ₁	10	
S ₁	P ₂	80	C ₁	10	
S ₂	P ₃	90	C ₂	15	
S ₂	P ₁	60	C ₂	15	
S ₂	P ₂	80	C ₂	15	
S ₃	P ₁	70	C ₂	15	
S ₄	P ₁	120	C ₁	10	

در این رابطه علاوه بر FD های زیر :

$$\left. \begin{array}{l} (S\#, P\#) \rightarrow QTY \\ (S\#, P\#) \rightarrow CITY \\ (S\#, P\#) \rightarrow STATUS \end{array} \right\} \text{ناشی از محیط}$$

$$\left. \begin{array}{l} S\# \rightarrow CITY \\ S\# \rightarrow STATUS \end{array} \right\} \text{قاعده Semantic محیط}$$

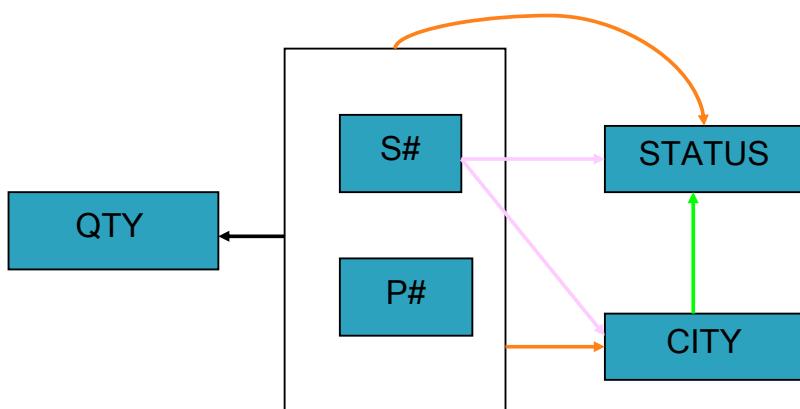
یک FD دیگر نیز اضافه میکنیم برای ادامه مثال :

CITY \rightarrow STATUS

تمام تهیه کنندگان یک شهر یک وضعیت دارند.

نمودار FD ها چنین است .

رابطه SPC آنومالی FIRST و مثل ۱NF دارد .

* ناممکن تا P# را ندانیم

* اگر S^۳ فقط همین یک قطعه را تهیه کرده باشد ، اطلاع ناخواسته حذف می شود

* سیستم با مشکل بهنگام سازی منتشر شونده مواجه است (فزونکاری در سیستم)

۱. در درج : درج کن < S^۵, C^۳, ۱۵ >

۲. در حذف : حذف کن < S^۳, P^۱, ۷۰ >

۳. در بروز رسانی : شهر S^۱ را عوض کن :

Decompose

پس رابطه FIRST از نظر طراحی رابطه خوبی نیست و باید **تجزیه** شود . فعلاً می پذیریم که FIRST تبدیل یا تجزیه شود به دو رابطه زیر :

SECOND (S#, CITY , STATUS)

SP (S# , P# , QTY)

در واقع این دو رابطه حاصل دو PROJECT از First هستند ، اولی حاصل است و دومی حاصل CITY و S# و P# و QTY است.

(اینکه چرا چنین باید PROJECT شد را بعداً می بینیم اما مکانیسم تجزیه هر مرحله PROJECT به دو رابطه)

یادآوری : PROJECT جبری تکراری ها را حذف می کند .

SECOND (S# , CITY , STATUS)

S ₁	C ₁	10
S ₂	C ₂	15
S ₃	C ₂	15
S ₄	C ₁	10

SP (S# , P# , QTY)

S ₁	P ₁	100	SP آنومالیهای FIRST و SECOND را ندارند . (اما ممکن است خودشان آنومالیهایی دیگر داشته باشند .)
S ₁	P ₂	90	
S ₂	P ₃	90	
S ₂	P ₁	60	۱- درج کن : < S ₅ , C ₃ , ۱۳ > منجر می شود به درج یک تاپل مشخص در SECOND و لازم نیست بدانیم چه قطعه ای تهییه کرده است .
S ₂	P ₂	80	
S ₃	P ₁	70	
S ₄	P ₁	120	۲- حذف کن : < S _۳ , P _۱ , ۷۰ >

منجر می شود به یک حذف و اطلاع ناخواسته ای از بین نمی رود .

۳- شهر S₁ را عرض کن :

در SECOND کلید است ، پس تنها یک تاپل با 'S₁' داریم و بهنگام سازی منتشر شونده نداریم .

نتیجه : رفتار DBMS در پایگاه جدید برای انجام عملیات بهتر است از پایگاه قبلی زیرا آن مالیهای کمتر است به بیان دیگر نرمالترند . می گوییم این دو رابطه **2NF** و **SECOND** از **FIRST** نرمالترند .

مبنای تئوریک تجزیه : (صرفنظر از دلیل عملی که جلوگیری از اختلاط اطلاعاتی است .)

باید دلیل تئوریک آن مالیهای **FIRST** را بیابیم . نمودار **FD** های **FIRST** نشان می دهد که در **FD** دو **FD** ناکامل داریم .

$(S\#, P\#) \rightarrow CITY$

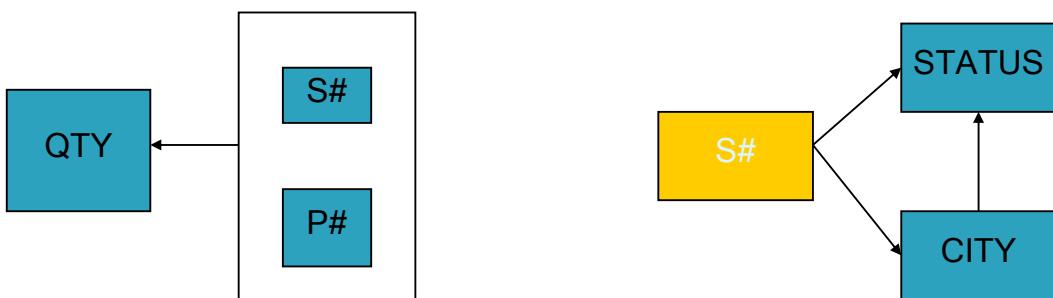
$S\# \rightarrow CITY$

$(S\#, P\#) \rightarrow STATUS$

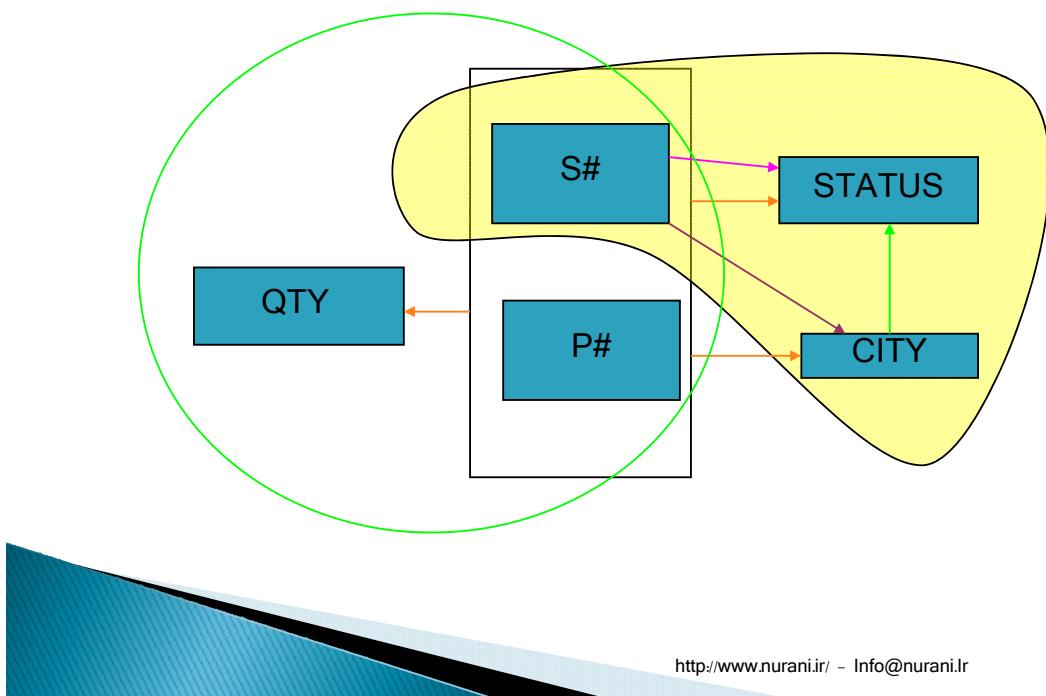
$S\# \rightarrow STATUS$

این دو **FD** ناکامل ریشه آن مالیهای **FIRST** هستند . بنابراین رابطه **FIRST** را با پرتوگیری به دو رابطه چنان تجزیه می کنیم (به این شرط که مجموعه **HEADING** دو رابطه همان **FIRST** ، **HEADING** باشد) که در رابطه های حاصله **FD** ناکامل وجود نداشته باشد .

نمودار **FD** های **SP** و **SECOND** به شرح زیر است :

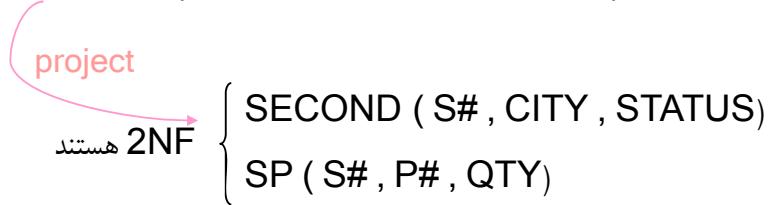
اين تجزيه را می توان از روی نمودار FD های FIRST بطور گرافیکی انجام داد.

نکته : رابط FIRST را می توان با پیوند دو رابطه SP و SECOND بدست آورد . بی آنکه اطلاعاتی از دست برود و یا اطلاعات زاید(حشو) در اثر پیوند بروز کند. همانطور که SP و SECOND حاصل تجزیه FIRST هستند ، نیز حاصل پیوند SP و SECOND است . (محال است در اثر این پیوند تاپلی حذف یا اضافه شود چون S# کلید اصلی است .) در واقع این سوال مطرح می شود که اگر رابطه R را (از طریق پرتوگیری) به دو رابطه R₁ , R₂ JOIN R₁=R₂ تجزیه کنیم آیا همیشه R₁ JOIN R₂ است ؟ ؟

به دلیل اینکه صفت خاصه مشترک حداقل در یکی از دو رابطه کلید اصلی است تاپل حذف شده و تاپل حشو نداریم.

FIRST (S#,P#,CITY,STATUS,QTY)

FIRST = SECOND JOIN SP

پک سوال : اگر رابطه R را با استفاده از PROJECT به دو رابطه R1 و R2 تجزیه کنیم آیا همیشه $R = R1 \text{ JOIN } R2$ ؟ خیر . لزوما همیشه خیر

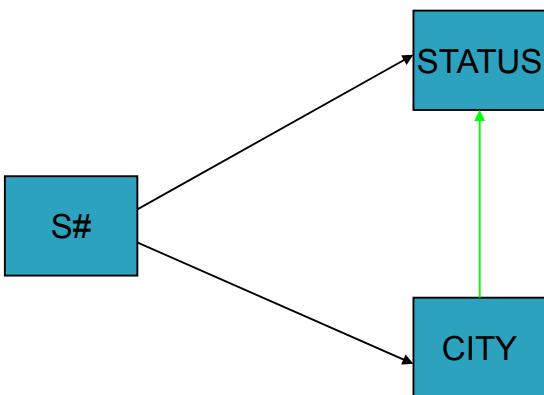
با ذکر مثال نقض :

SPJ (S# , P# , J#) رابطه تمام کلید

S1	P1	J2		SP (S# , P#)	PJ (P# , J#)
S1	P2	J1			
S2	P1	J1	تجزیه به دو رابطه		
S1	P1	J1			
				S1 P1	P1 J2
				S1 P2	P2 J1
				S2 P1	P1 J1
S1	P1	J2			
S1	P1	J1			
S1	P2	J1			
S2	P1	J2	تاپل حشو		
S2	P1	J1			

SECOND (S# , CITY , STATUS)

سطح نرمالیتی Second از FIRST بالاتر است و 2NF است

تعريف رابطه 2NF

رابطه ای 2NF است که اولاً 1NF باشد ثانیاً هر صفت خاصه غیر کلید با کلید اصلی رابطه FD کامل داشته باشد . (در آن FD ناکامل وجود نداشته باشد .)

رابطه SECOND یک 2NF است اما آنومالیهای ظریفی دارد (البته آنومالیهای First را ندارد)

S#	City	Status
S1	C1	15
S2	C2	18
S3	C2	18
S4	C1	15
S5	C5	20

فرض کنیم تنها تهیه کنند
ساکن در C5 باشد

آنرمالیهای Second

(1) در درج :

<C3,18> درج کن

این درج نا ممکن است زیرا کلید را نداریم . تا ندانیم چه تهیه کننده ای در C3 ساکن است نمیتوانیم این درج را انجام دهیم .

(2) در حذف :

حذف کن <S5,C5>

اطلاع ناخواسته " وضعیت داده شده به شهر C5 ، 20 است " از بین می رود.

بروز این آنومالی به دلیل یکتایی C5 است

(3) در بهنگام سازی :

Second هنوز افزونگی دارد . مثلا " وضعیت داده شده به شهر C1 را عرض کنید " سیستم باید به ازای تمام تهیه کنندگان ساکن C1 عملیات را انجام دهد .

پس بهنگام سازی منتشر شونده داریم ، یعنی عمل منطقا تاپلی تبدیل به عمل مجموعه ای میشود و موجب فزونکاری در سیستم میشود که خود نوعی آنومالی است و 2NF، Second باشد نه بیشتر و با پرتوگیری مناسب ، تجزیه شود .

مثلا فرض کنیم که Second به دو رابطه تجزیه شود :

SC (S# , City)	
S1	C1
S2	C2
S3	C2
S4	C1
S5	C5

CS (City , Status)	
C1	15
C2	18
C5	20

رابطه های CS,SC آنرمالیهای Second را ندانند .

(1) در درج :

<C3,18> درج کن

منجر به درج یک تاپل مشخص در CS میشود (با کلید City) و مشکلی بروز نمیکند.

(2) در حذف :

حذف کن <S5,C5>

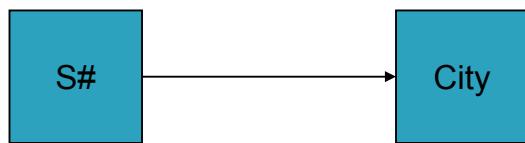
منجر به حذف یک تاپل مشخص در SC میشود و اطلاع ناخواسته حذف نمیشود.

(3) در بهنگام سازی : وضعیت شهر C1 را تغییر دهید . بهنگام سازی منتشر شونده نداریم چون CS در City کلید است ؛ عمل منطقاً تاپلی کماکان تاپلی انجام میشود

- محزر است که CS , SC از 3NF نرمالترند ، میگوییم آنها Second نرم افزار است .

نمودار FD های پایگاه در وضعیت جدید چنین است :

ریشه آنرمالیهای Second در چیست ؟
وجود نوع خاصی از وابستگی ، موسوم به **وابستگی با واسطه (Transitive)** است .

باعث بروز این وابستگی با واسطه شده است .

در واقع وابستگی

وابستگی با واسطه :

اگر $(R(A,B,C,\dots)$ و اگر داشته باشیم $A \rightarrow B \rightarrow C$ میگوییم به A از طریق B وابسته است ، مثلا در \leftarrow داریم Second

$S\# \rightarrow City \rightarrow Status$

میبینیم که $S\#$ علاوه بر اینکه بطور مستقیم با $Status$ رابطه دارد به دلیل $City \rightarrow Status$ بطور $S\# \rightarrow Status$ با $S\#$ از طریق $City$ رابطه دارد و این وابستگی بدلیل وابستگی Transitive به $Status$ است . بنابراین Second را با پرتوگیری مناسب به دو رابطه چنان تجزیه میکنیم که Transitivity از بین برود . حاصل دو رابطه SC و CS می باشد که 3NF هستند .

تعريف رابطه 3NF :

رابطه ای 3NF است اگر اولاً 2NF باشد و ثانیا هر صفت خاصه غیر کلید با کلید اصلی وابستگی بی واسطه داشته باشد (وجود نداشته باشد) Transitivity بر این اساس SC, CS , SP 3NF هستند .

: BCNF

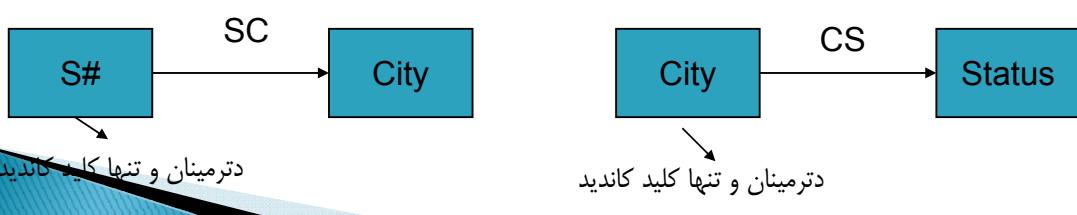
تعريف :

در رابطه $X \rightarrow Y : R$ دارد X ، Y را تعیین میکند یا دترمینان میکند .

رابطه ای BCNF است اگر در آن ، هر دترمینان کلید کاندید باشد . (یعنی صفات خاصه سمت چپ باید کلید کاندید باشند)

3NF از BCNF نرمالتر است .

مثال : روابط SC, CS هر دو BCNF هستند :

مثال : BCNF ، Second City دترمینان است اما کلید کاندید رابطه نیست .

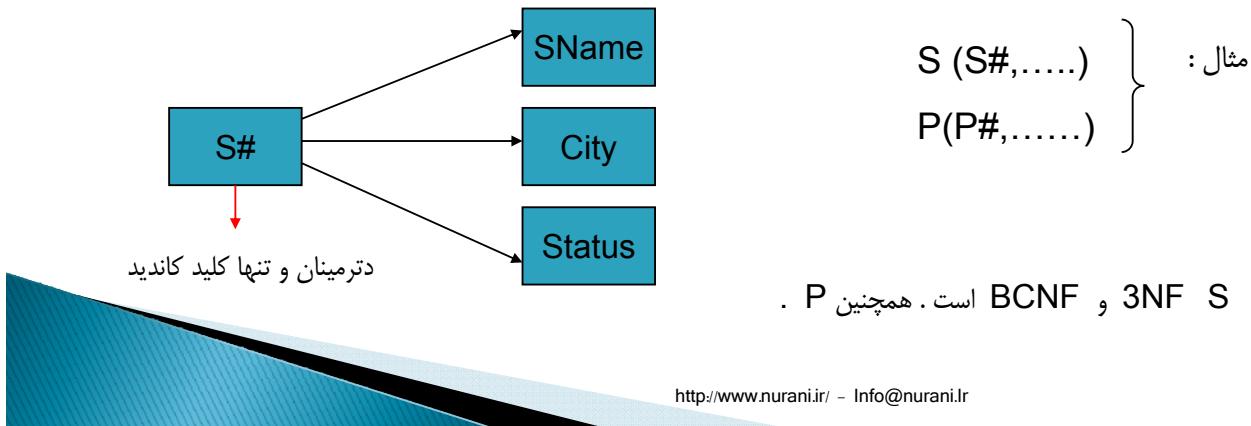
(S# , p#) → QTY دترمینان و تنها کلید کاندید

آیا هر رابطه BCNF ، 3NF است ؟

برای پاسخگویی به این سوال مهم دو حالت در نظر میگیریم :

۱) رابطه با یک کلید کاندید :

آن کلید کاندید همان کلید اصلی است و هر رابطه 3NF در این حالت BCNF هم هست (تنها دترمینان همان کلید اصلی است)

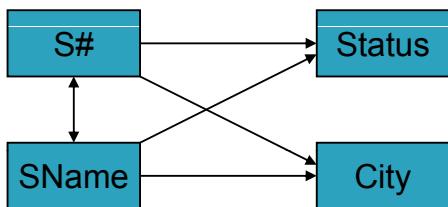

۲) رابطه با بیش از یک کلید کاندید :

خود دو حالت دارد :
کلیدهای کاندید ، صفت خاصه مشترک نداشته باشند .
(Overlapping) کلیدهای کاندید ، صفت خاصه مشترک داشته باشند .

اگر در رابطه R ، (X,Y) و (Y,Z) کلیدهای کاندید باشند در این حالت میگوییم Overlapping دارند .

(۲.۱) فرض می کنیم در رابطه S ، هم خاصیت کلید بودن را داشته باشد

$S (\underline{S\#} , \underline{Sname} , City , Status)$

دو کلید کاندید مجزا

این رابطه به وضوح BCNF است (دو ترمینان که هر دو کلید کاندیدند)

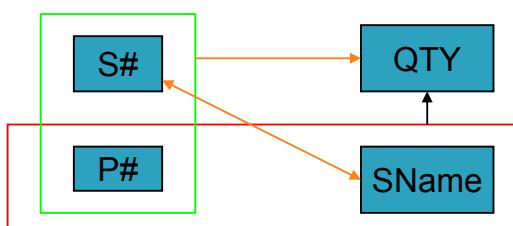
- این رابطه 3NF هم هست (چون BCNF است)
در ضمن : 1NF هست . 2NF نا کامل نداریم
3NF هم هست چون Transitivity نداریم :

$S\# \leftrightarrow SName \rightarrow City$

به دلیل وجود این پدیده Transitivity نداریم

(۲.۲) در چنین حالتی است که اگر رابطه 3NF باشد لزوماً BCNF نمیشود

مثال : $\underline{\underline{SPS(S\#,P\#,Sname,QTY)}}$

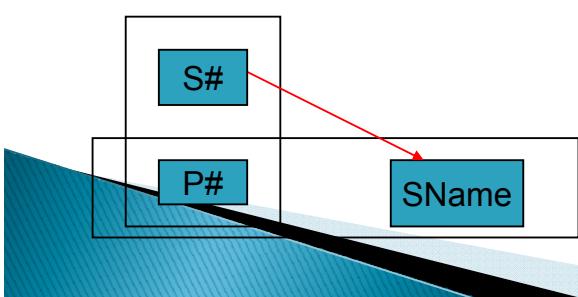
این رابطه قطعاً BCNF نیست

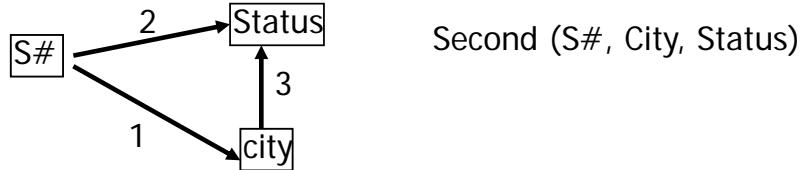
$S\#$ - دترمینان است اما کلید کاندید نیست .

حال در سطوح کادی بررسی میکنیم :

1NF است (صفات خاصه اش اتو میک اند) علی رغم وجود FD ظاهرانه نا کامل زیر این رابطه 2NF است زیرا این FD به علت آنکه $S\#$ خود جزئی از کلید کاندید است نا کامل به معنایی که در تعریف 2NF گفته شد نیست . زیرا در تعریف 2NF گفته می شود " هر صفت خاصه غیر کلید " و $S\#$ غیر کلید نیست و جزئی از کلید کاندید است و

3NF است (چون Transitivity نداریم)

سه تجزیه متصور است :

$$A \left\{ \begin{array}{l} SC(S\#, city) \\ CS(city, Status) \end{array} \right.$$

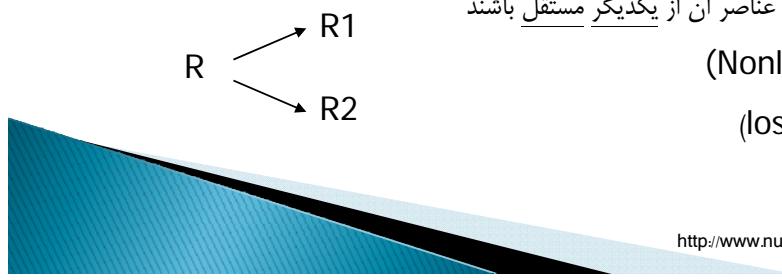
$$B \left\{ \begin{array}{l} SC(S\#, city) \\ SS(S\#, Status) \end{array} \right.$$

$$C \left\{ \begin{array}{l} SS(S\#, Status) \\ CS(city, Status) \end{array} \right.$$

- تجزیه ای خوب است (تجزیه فاقد گمشدگی) اگر عناصر آن از یکدیگر مستقل باشند

(Nonloss decomposition)

(lossless decomposition)

اگر از یکدیگر مستقل باشند تجزیه خوب باشد

۲۵

- مستقل بودن :

توضیح غیر فرمال :

عملیات ذخیره سازی در یکی روی دیگری تاثیر نداشته باشد.

توضیح فرمال :

قضیه ریسانن : اگر رابطه R را به دو رابطه R1 و R2 تجزیه کنیم، R1 و R2 مستقل از یکدیگرند اگر شرایط زیر برقرار باشد :

۱. صفت خاصه مشترک در دو رابطه حداقل در یکی از آنها کلید کاندید باشد.

۲. تمام FD های موجود در R در R1 و R2 وجود داشته باشند و یا از FD های موجود در R1 و R2 استنتاج باشد.

- شرط اول تضمین میکند که در اثر پیوند R1 و R2 تاپل حشو بروز نمیکند طبق خاصیت کلید که تاپل نمیپذیرد

- خاصیت دوم تضمین میکند که FD ای حذف نشود چون FD ها نشان دهنده قواعد Semantic هستند و نباید بروند و اگر چنین شود تجزیه با گمشدگی خواهد بود.

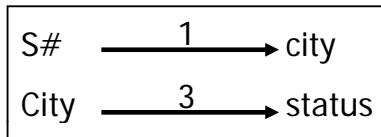

برای تجزیه های Second براساس شرایط قضیه ریسانس :

- شرط اول را دارد

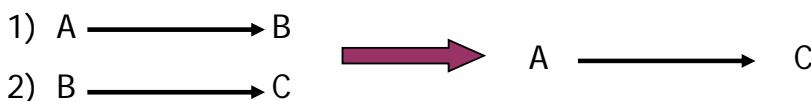
چون city در رابطه دوم کلید کاندید است.

مجموعه حداقل FD های پایگاه

S# $\xrightarrow{2}$ Status ظاهرا نداریم :

بر اساس یکی قواعد آرمسترانگ موسوم به قاعده تعددی که میگوید :

منطقاً نتیجه میگیریم :

S# \longrightarrow Status

اثبات قضیه تعددی :

از برهان خلف استفاده میکنیم : داریم : $a \rightarrow b$, $b \rightarrow c$

فرض میکنیم که $A \xrightarrow{\quad} C$ به اینصورت حداقل دوتاپل در رابطه به اینصورت داریم :

$a_1 \dots c_1$

$a_1 \dots c_2$

وضعیت B در این تاپیها :

۱ $\left\{ \begin{array}{ccc} a_1 & b_1 & c_1 \\ a_1 & b_1 & c_2 \end{array} \right.$

۲ $\left\{ \begin{array}{ccc} a_1 & b_1 & c_1 \\ a_1 & b_2 & c_2 \end{array} \right.$

در حالت اول: فرض دوم نقض شده است. ($B \longrightarrow C$)

در حالت دوم: فرض اول نقض شده است. ($A \longrightarrow B$)

بنابراین $S\# \longrightarrow Status$ منطقاً وجود دارد و نیازی به تصریح آن نیست.

بنابراین تجزیه A خوب است.

[B]

$$\left\{ \begin{array}{l} S\# \longrightarrow city \\ S\# \longrightarrow status \end{array} \right.$$

- شرط اول را به خوبی دارد

- شرط دوم را ندارد یعنی FD از دست میدهیم زیرا از دو FD

منطقاً نمیتوان استنتاج کرد : city \longrightarrow status

بنابراین تجزیه B بر اساس قضیه ریسانس، تجزیه خوبی نیست.

[C]

- شرط اول را ندارد

مثال :

S (S#, Sname, Status, city)

5NF و 4NF و BCNF است و

SX(S#, Sname, city)

SY(S#, Status)

همچنین این دو هم BCNF و 4NF و 5NF سطح نرمالیتی افزایش نیافته است (S در بالاترین سطح نرمالیتی است).

نکته :

در عمل طراحی رابطه ها تا BCNF اکیدا توصیه میشود(با توجه به نکات قبلی) سطوح دیگر یعنی

BCNF و 4NF و 5NF ماهیتا مقولات پژوهشی هستند. یعنی در عمل قریب به اتفاق رابطه های BCNF

خودبخود 4NF و آنان نیز خودبخود 5NF.

مثال : $R = \{X, Y, Z, S, T, U, W\}$ با FD های زیر در نظر بگیرید.

$$F = \{S \rightarrow X, T \rightarrow Y, X \rightarrow Y, XY \rightarrow TUZ\}$$

الف) کلیدهای کاندید را بیابید.

ب) به طور کامل نرمالسازی کنید.

مثال : $R = \{X, Y, Z, S, T, U, W\}$ با FD های زیر در نظر بگیرید.

$$F = \{S \rightarrow X, T \rightarrow Y, X \rightarrow Y, XY \rightarrow TUZ\}$$

حل: الف)

$$X \rightarrow Y, XY \rightarrow TUZ \rightarrow X \rightarrow TUZ$$

$$\rightarrow X \rightarrow T, X \rightarrow U, X \rightarrow Z *$$

$$S \rightarrow X, * \rightarrow S \rightarrow T, S \rightarrow U, S \rightarrow Z$$

$$S \rightarrow X, X \rightarrow Y \rightarrow S \rightarrow Y$$

$$\rightarrow S^+ = \{S, X, Y, Z, T, U\}$$

→ کلید کاندید (S, W)

مثال : $R = \{X, Y, Z, S, T, U, W\}$ با FD های زیر در نظر بگیرید.

$$F = \{S \rightarrow X, T \rightarrow Y, X \rightarrow Y, XY \rightarrow TZU\}$$

(حل: ب)

$$F_{optimal} =$$

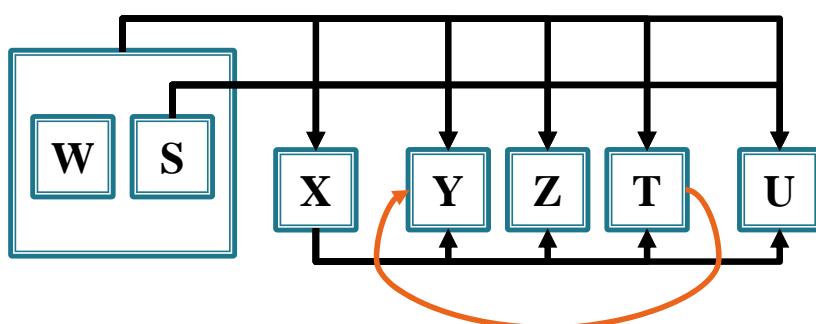
$$\begin{aligned} & \{ S \rightarrow X, S \rightarrow Y, S \rightarrow Z, S \rightarrow T, S \rightarrow U, \\ & T \rightarrow Y, X \rightarrow Y, X \rightarrow T, X \rightarrow U, X \rightarrow Z \} \end{aligned}$$

۴۳

$$F_{optimal} =$$

$$\begin{aligned} & \{ S \rightarrow X, S \rightarrow Y, S \rightarrow Z, S \rightarrow T, S \rightarrow U, \\ & T \rightarrow Y, X \rightarrow Y, X \rightarrow T, X \rightarrow U, X \rightarrow Z \} \end{aligned}$$

1 NF :

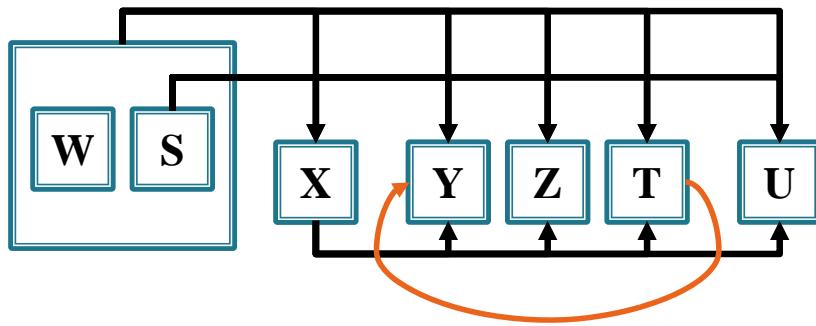

۴۴

$F_{\text{optimal}} =$

{ $S \rightarrow X, S \rightarrow Y, S \rightarrow Z, S \rightarrow T, S \rightarrow U,$
 $T \rightarrow Y, X \rightarrow Y, X \rightarrow T, X \rightarrow U, X \rightarrow Z$ }

1 NF :

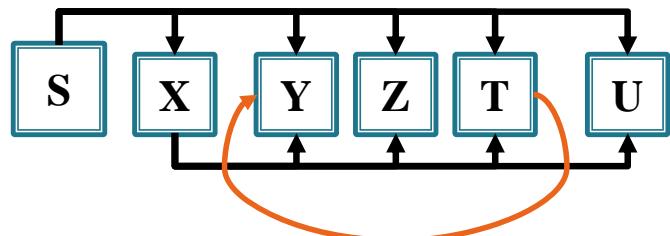
45

$F_{\text{optimal}} =$

{ $S \rightarrow X, S \rightarrow Y, S \rightarrow Z, S \rightarrow T, S \rightarrow U,$
 $T \rightarrow Y, X \rightarrow Y, X \rightarrow T, X \rightarrow U, X \rightarrow Z$ }

2 NF :

$R_1 = (\underline{S}, X, Y, Z, T, U)$

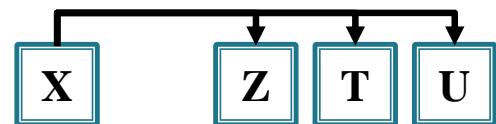
$R_2 = (\underline{S}, \underline{W})$

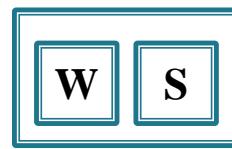
46

3 NF :

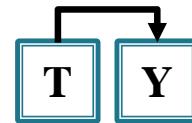
$R_1 = (\underline{X}, Z, T, U)$

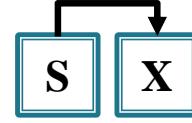
$R_2 = (\underline{S}, W)$

$R_3 = (\underline{T}, Y)$

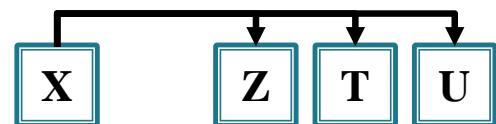
$R_4 = (\underline{S}, X)$

۴۷

BCNF می باشد چراکه در هر رابطه فقط یک کلید کاندید وجود دارد

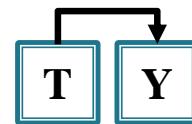
$R_1 = (\underline{X}, Z, T, U)$

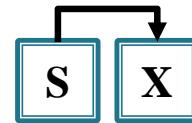
$R_2 = (\underline{S}, W)$

$R_3 = (\underline{T}, Y)$

$R_4 = (\underline{S}, X)$

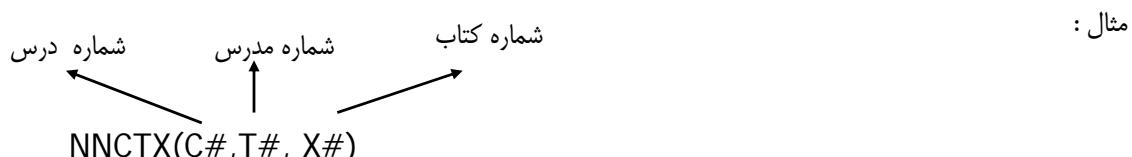

۴۸

: 4NF

- بعضی از رابطه ها در شرایط بسیار خاص (بلکه نادر) علیرغم BCNF بودن باز هم آنومالی

دارند یعنی حداقل از نظر تئوریک میتوان گفت BCNF بالاترین سطح نرمال بودن نیست.

صورت غیر نرمال این رابطه میتواند چنین باشد :

C_1	$\left\{ \begin{array}{l} t_1 \\ t_2 \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} x_1 \\ x_2 \end{array} \right\}$
C_2	$\left\{ \begin{array}{l} t_3 \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} x_1 \\ x_3 \end{array} \right\}$

درس C توسط مدرس T از روی کتاب X تدریس می شود .
دراين محبيط قاعده Semantic خاصی وجود دارد) که واقع بينانه هم نیست)

یک درس توسط مجموعه ای از مدرسین تدریس میشود هرچه باشد کتاب درسی .
 و نیز یک درس از روی مجموعه ای از کتب درسی تدریس میشود هر چه باشد مدرس.

همین قاعده خاص به ما امکان می دهد که فرم نرمالتری بصورت زیر داشته باشیم .

رابطه CTX تمام کلید است ، یعنی کلید با مجموعه عنوان برابر است .

کلید کاندید : (C# , T# , X#)

CTX (C# , T# , X#)
C ₁ T ₁ X ₁
C ₁ T ₁ X ₂
C ₁ T ₂ X ₁
C ₁ T ₂ X ₂
C ₂ T ₃ X ₁
C ₂ T ₃ X ₃

چنین رابطه ای حداقل BCNF است ، چون یک دترمینان دارند ، که همان کلید است .

این رابطه BCNF است ولی با این همه آنرمالی دارد ناشی از همان قاعده خاص است .

-درج کن : < C₁ , t₄ >

برای درج این اطلاع باید دو تاپل درج شود .

C₁ T₄ X₁

C₁ T₄ X₂

-- هرچه مجموعه عناصر بیشتر باشد آنرمالیتی بیشتر است .

-درج کن : < C₁ , X₃ >

آنرمالی هر چند ظریف ولی وجود دارد ، بنابراین CTX
 باید تجزیه شود

< C₁ , T₁ , X₃ > باید درج شود

< C₁ , T₂ , X₃ >

فعلا فرض می کنیم که این تجزیه چنین شود :

$CT(C\#, T\#)$

$CX(C\#, X\#)$

$C_1 \quad T_1$

$C_1 \quad X_1$

$C_1 \quad T_2$

$C_1 \quad X_2$

$C_2 \quad T_3$

$C_2 \quad X_1$

$C_2 \quad X_3$

دو رابطه حاصله قطعا از CTX نرمالترند حداقلش این است که آنرمالیهای CTX را ندارند.

- درج کن : $\langle C_1, T_4 \rangle$

منجر به درج یک تاپل در CT و مشکلی ندارد .

- درج کن : $\langle C_5, X_3 \rangle$

منجر به درج یک تاپل در CX و مشکلی بروز نمی کند .

۵۳

این تجزیه بر چه اساس است ؟

- FD ناکامل در CTX نداریم .

- $Transitivity$ نداریم .

- دترمینان غیر کلید کاندید نداریم .

این تجزیه بر اساس نوعی وابستگی موسوم به "وابستگی چند مقداری" انجام شده است که بین $C\#, T\#, X\#$ وجود دارند که بصورت زیر نمایش می دهیم .

$C\# \rightarrow\rightarrow T\#$

$C\# \rightarrow\rightarrow X\#$

: **MVD** تعریف

در رابطه R ، $MVD(R(A,B,C))$ معمولا در رابطه های با سه صفت خاصه مرکب یا ساده (می گوییم ، A با B

وابستگی چند مقداری دارد و چنین می نویسیم $A \rightarrow\rightarrow B$ ، اگر به ازای یک مقدار از A مجموعه ای از مقداری B متناظر باشد . (اگر تعداد عناصر این مجموعه یک باشد همان FD معمولی را خواهیم داشت .) بر اساس همین تعریف و در رابطه غیر نرمال CTX چنان داریم .

$C\# \rightarrow\rightarrow T\#$
 $C\# \rightarrow\rightarrow X\#$

تعريف کاملتر :

در رابطه $R(A,B,C)$ می گوییم B با A و استگی چند مقداری دارد و چنین می نویسیم . اگر به ازای یک مقدار مشخص از جفت صفت خاصه A و C مثلا A_1 و C_1 مجموعه ای خوش تعریف از B متناظر باشد .

مجموعه خوش تعریف یعنی مقادیر مجموعه A بستگی داشته باشد و به C فقط به مقادیر مجموعه B بستگی نداشته باشد .

همین خاصیت وجود مجموعه های خوش تعریف است که سبب می شود که MVD و رابطه های با سه صفت خاصه HTM باشد . PAIRED

IF ($A \rightarrow \rightarrow B$) THEN ($A \rightarrow \rightarrow C$)

همین پدیده MVD است که سبب شده است با درج دو تاپل $\langle C_1, T_1, X_1 \rangle$ ، $\langle C_1, T_2, X_2 \rangle$ باید نیز درج کنیم .

$\langle C_1, T_2, X_1 \rangle$

$\langle C_1, T_1, X_2 \rangle$

رابطه CTX را چنان تجزیه کردیم که در رابطه های حاصله پدیده MVD وجود نداشته باشد ، CT ، CX هر دو تمام کلیدند پس $BCNF$ اند . پدیده MVD ندارند پس $4NF$ اند .

تعريف عملی $4NF$: رابطه ای $4NF$ است که $BCNF$ باشد و پدیده MVD در آن وجود نداشته باشد و تعريف دیگر : اين تعريف می گويد هرچه MVD در R باشد ، از نوع FD باشد ، از اين تعريف برداشت می شود که اساسا رابطه MVD نداشته باشد .

PJ/NF یا $5NF$: بعضی رابطه ها $4NF$ در شرایط بسیار خاص آنومالی ظرفی دارند (در عملیات ذخیره سازی)

↑
(Projection-Join Normal Form)

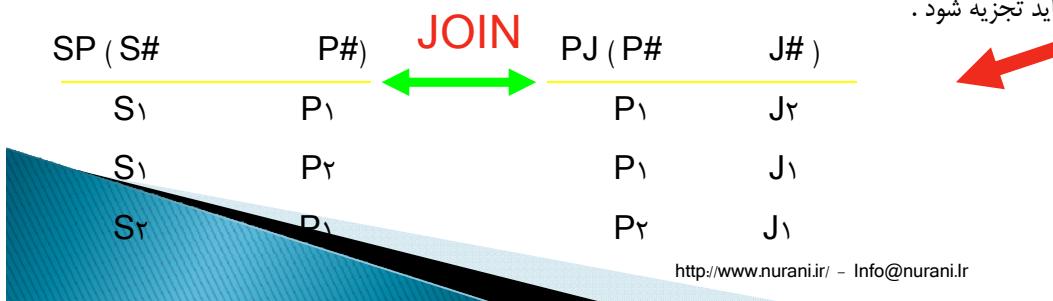
حداقل از لحاظ تئوریک بالاترین سطح نرمال نیست .

: مثال

تهیه کننده S قطعه P برای استفاده در پروژه J رابطه تمام کلید است BCNF (حداقل) ۴NF پدیده MVD ندارد است.

$S\#$	$P\#$	$J\#$
S_1	P_1	J_2
S_1	P_2	J_1
S_2	P_1	J_1
S_1	P_1	J_1

فرض : رابطه باید تجزیه شود.

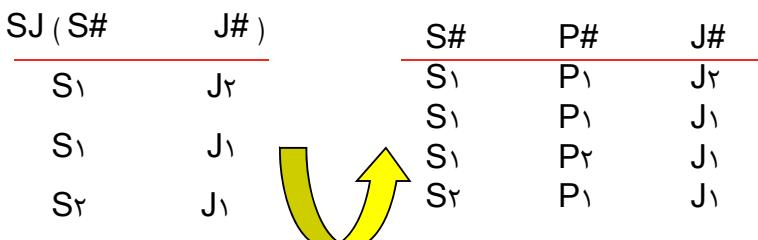
SP JOIN PJ

$S\#$	$P\#$	$J\#$
S_1	P_1	J_2
S_1	P_1	J_1
S_1	P_2	J_1
S_2	P_1	J_2
S_2	P_1	J_1

لذا $SP \text{ JOIN } PJ \neq SPJ$

نتیجه : رابطه SPJ ۲-Decomposable نیست.

اما از JOIN رابطه فوق با SJ رابطه SPJ بدست می آید.

* پدیده جالبی که در بعضی از $4NF$ ها دیده می شود .
 رابطه ۳- Decomposable ، SPJ * است یعنی می توان نوشت :

$$SPJ = SP \text{ JOIN } PJ \text{ JOIN } SJ$$

N-Decomposable رابطه

رابطه ای است که حاصل پیوند n پرتوش باشد .

$$R = R_1 \text{ JOIN } R_2 \dots \dots \dots \text{ JOIN } R_n$$

و اگر کمتر از N پرتوش را JOIN کنیم ، رابطه بدهست نیاید .

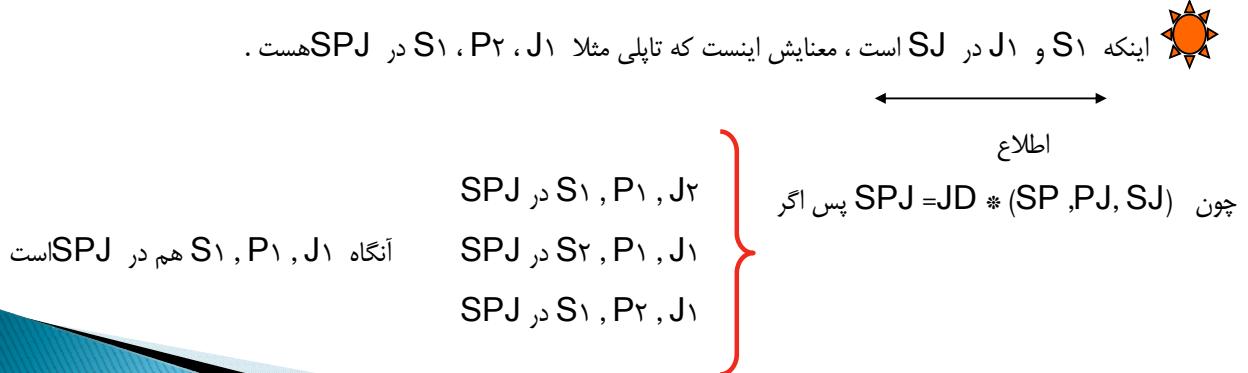
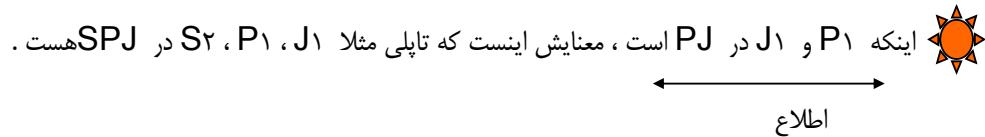
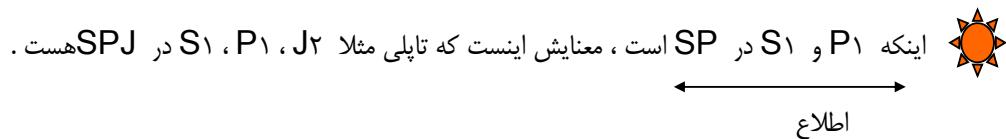
رابطه N -DECOM دارای **وابستگی پیوندی** N رابطه ای است و این معنا را چنین نمایش می دهیم .

$$R = JD * (R_1, R_2, \dots, R_n)$$

$$SPJ = JD * (SP, PJ, SJ) \quad n=3$$

یعنی **SPJ** وابستگی پیوندی به حاصل پیوند ۳ پرتو دارد و نه کمتر

آنرمالی ظرفی که باعث تجزیه شده ، چه بوده است ؟ ریشه آن چیست ؟

معنای این الزام: اگر در لحظه‌ای از حیات رابطه **SPJ** داشته باشیم و بگوییم درج کن S_2, P_1, J_1 را در S_1, P_1, J_1 را هم درج کرد.

S#	P#	J#
S_1	P_1	J_2
S_1	P_2	J_1
S_2	P_1	J_1
S_1	P_1	J_1

این رکوردها در ابتدا در رابطه بوده

چه محدودیتی در **SPJ** وجود دارد؟

- نوعی محدودیت چرخشی در **SPJ** حاکم است و سبب می‌شود اندیس ۲ (در اینجا و در حالت کلی در این رابطه بطور گردشی جابجا شود و این آنومالی را موجب شود

۶۱

$$S = JD * (SX, SY) \left\{ \begin{array}{l} SX(S#, SNAME, CITY) \\ SY(S#, STATUS) \\ n=2 \end{array} \right.$$

$$S = JD * (SX, SY, SZ) \left\{ \begin{array}{l} SX(S#, SNAME) \\ SY(S#, CITY) \\ SZ(S#, STATUS) \\ n=3 \end{array} \right.$$

$$S = JD * (SX, SZ, SW) \left\{ \begin{array}{l} SX(S#, SNAME) \\ SY(S#, CITY) \\ SZ(S#, STATUS) \\ SW(S#) \\ n=4 \end{array} \right. \text{از نظر تئوریک وجود دارد}$$

۶۲

* می بینیم که در تمام پرتوهای S ، کلید کاندید موجود است و این تفاوت پرتوهای S و پرتوهای SPJ است . اصطلاحاً می گوییم پرتوهای S ناشی از کلید کاندید هستند. در پرتوهای SPJ کلید کاندید وجود ندارد .

*مشکل SPJ اینست که یک J با $n > 2$ دارد و این J ناشی از وجود کلید کاندید نیست

تعريف رابطه $5NF$:

رابطه ای $5NF$ است که اگر تمام J های موجود در آن ناشی از وجود کلید کاندید می باشد .
بیان عملی : اگر در یک رابطه ای حداقل دو پرتو وجود داشته باشد که پیوند آنها رابطه اولی را بدهد ، اما در پرتو کلید کاندید حضور نداشته باشد ، آن رابطه $5NF$ نیست.

نکته : در عمل کافیست رابطه ها را تا سطح $BCNF$ نرمال کنیم ، زیرا در محیط های واقعی شرایط بروزی پدیده MVD معمولاً وجود ندارد و در نتیجه رابطه $BCNP$ خود بخود $4NF$ هم هست و نیز محدودیت چرخشی موجود در SPJ یک محدودیت بسیار نادری است که معمولاً در عمل وجود ندارد بنابراین رابطه $4NF$ نیز در عمل معمولاً خود به خود $5NF$ است .

جمع بندی :

مزایای نرمالترسازی :

طراحی بهتر و واضحتر به نحوی که طراح درک روشنتری از موجودیتها و ارتباطات محیط عملیاتی دارد
(بدلیل عدم وجود اختلاط اطلاعاتی)

کاهش بعضی انواع آنومالیها (زیرا هنوز تمام وابستگی ها شناخته نشده است)

کاهش افزونگی در رابطه ها (دلیل عملی افزونگی : اختلاط اطلاعاتی دلیل تئوری : وابستگی اطلاعاتی)

امکان اعمال بعضی قواعد جامعیتی (ناشی از وابستگی ها)

معایب :

۱- ایجاد OVERHEAD در عملیاتی بازیابی --> نکته : گاه حتی لازم است برای کاهش Overhead رابطه های نرمالتر شده را DENORMALIZE کنیم ، برای آنکه به درخواست کاربران سریعتر پاسخ دهیم .

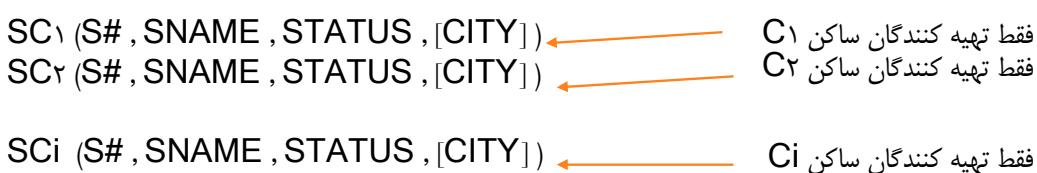
۲ - چرا برای نرمالترسازی همیشه از پرتوگیری استفاده میکنیم ، یعنی الگوریتم اصلی در نرمالترسازی ، پرتوگیری و آنگاه پیوند پرتوهاست . آیا از اپراتورهای دیگر نمی توان استفاده کرد ؟

جواب این ایجاد : راه متصور دیگر استفاده از اپراتورهای UNION و SELECT است . به این معنا که یک رابطه را بر اساس خابطه های خاصی با استفاده از SELECT بطور افقی به چند رابطه تجزیه کنیم و هرگاه به رابطه اصلی نیاز داشتیم آنها را UNION کنیم . یعنی :

مثال :

$S(S\# , Sname , Status , City)$

این رابطه را می توان با SELECT به تعدادی زابطه تقسیم کرد بدین صورت :

$$S = SC_1 \text{ UNION } SC_2 \text{ UNION } \dots$$